

**Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrtinleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje**

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1-30 fil.
za ednok, za večkrat
popust.

Novomešnik.

Naše malo Prekmurje je letos tri novomešnike dalo Matericerkvi. Te prvi, Varga Štefan, je 15. junija pri Sv. Vidi v Bogojanskoj fari, te drugi, Bakan Jožef, je dnes tjezen v Türnišči, te tretji Horvat Jožef, pa dnes, 1. aug. stopo pred oltar, da moli za svoje ljudstvo.

Novomešnik! Kak globoko morje božih skrivnosti i poštovanja vernoga ljudstva je skrito pod to ime! Kristuš je dobo novoga, mečnoga, gorečega namestnika, ki bo z njegovim srcem iskao nebeskoga Oče čast i zveličanje nemrtelnih duš. V trudi, v deli za rešenje duš onemogli, osereli duhovniki, sobrati, novoga sobrata, novo, frisko pomoč, ki bo hodo po njihovih trnjavih potah i iskao v nje zapletene ovčice!

Novomešnik! Vsaki den teliko nekrvnih daritev, svetih meš več, koliko mladencov je dobilo mešniško posvečenje i zato teliko več pomirjenje prosečih daritev za grehe sveta!

Novomešnik! Verige greha odveživati, z samoga Boga telom hraniti človeče duše na dolgo pot večnosti več ljudi sme i more odščmao!

Novomešnik! Več src se odprlo pred mladino, pred sirotami, pred vmirajočimi, pred pokojnimi! Duhovniško srce je Kristušovo, mora biti njegovo v drugoj izdaji. Kolika sreča, kolika milošča, kolika neprecenljiva dobrota za celi svet je tak samo en novomešnik! Vsigdar je tak, jezokrat bole pa zdaj, kda je zaistino „celi svet v hüdobijo pogrožen“ (1. Jan. V. 19.) kak piše sv. Janos apostol.

Prekmurje je Bogi dalo tri novomešnike. Iz treh oltarov de se zdigavala za nje v nebo srčna molitev: Večna dobrota, obdrži v krščanskom duhi Prekmurje, štero ti je dalo tri novomešnike!

„Gospoda, to je protidržavna gonja!“

Kaj je to? V 29. štef. „Murske Straže“ je spisao neki liberalček te strašne reči. Kaj drži on za protidržavno gonjo? *Obprvim* to, ka prekmurci nemajo radi liberalnih i brezvernih učitelov. Naj si zapomni, ka de to vsikdar tak, či do ravno vsi liberalci po glavi hodili. Naj ne zavija, naj rešnico piše! Prekmurci radi majo,

poštüjejo dobre kristjanske i narodne učitele, šteri so prišli iz Slovenije; ali liberalnih, brezvernih učitelov ne bodo trpeli; i či višiša oblast v tom oziri ne spuni naših pravičnih zahtev, te bomo proti tem učitelom pasivno rezistenco pa tudi strajk vpelali i tak je odženemo ta, kde za svoje poganske ideje bole plodna tla najdejo. *Obdrugim* se toži liberalni dopisnik „Murske Straže“, ka Okrajni Šolski Svet za Prekmurje nešče dopustiti, ka bi se med šolskov decov sokolsko ali orlovsko društvo nastavlalo. Tu njemi ovađimo, ka toga ne zahtevajo samo „nekateri člani šolskega sosveta“, nego vsi ednoglasno z g. civilnim komisarom i g. šolskim nadzornikom vküp; ar vsaki pedagog i splošno vsaki čeden človek more znati, ka je to pogübelno delo, med otroke takša nasprotna društva ypelati. Dopisnik pač obe zvezi imenuje, ali videti je z njegovega izvajanja, da njemi je samo za Sokole žao; ar on pozna svoje pristaše i zna, ka bi oni ne Orlov nastavlali, nego Sokole. Za to vzkrikne: „Gospoda, to je protidržavna gonja!“ Tu se je izdao. Ar liberalci se povsedi i vsikdar za državotvorne elemente imenujejo, či ravno oni razdirajo državo! *Obtretjim* nam očita, ka ščemo svoj materinski jezik za učni jezik meti! Kaj je pa v tom protidržavnoga? Vej je pa naš jezik ne nemški, ne madjarski, ne kitajski, nego slovenski, pa namreč ne na teliko pokvarjen od germanizma, kak književna slovenščina, i srbohrvaškemi jeziki blže stojči. Ali hoče on tisto krivico činiti proti prekmurkim otrokom, ktero so činili madjari, ka so se morola deca v neznanom jeziki učiti elementarne predmete? Kde je pa te odrešenje Prekmurja?

Zakaj ste pa vmešali v Sobočko šolsko slavlje svoje Sokole? Potem pa ogovarjate g. dekana i kapelana, da sta prezrla Vaše slavlje. Kaj pa več, za reklamo bi Sokoli radi imeli dva popa! Gospodje, gospodje, ne držite nas za tako naivne! V Soboti je tudi eden evangeličanski farar i eden židovski rabbinar; zakaj pa teva ne ogovarjate, ka sta ne prišla k vašoj slovesnosti?

Dopisnik „Murske Straže“ se je ne podpisao, zato nevem, što je; pa bi to jako potrebno bilo znati; ar on nas za madjarske priganjače imenuje, ki smo se že pred 20 letami borili za

naturalске pravice prekmurških slo-
vencov, kda je to pogübonosno delo
bilo, on je pa te znabiti ponižno lizao
nemškutarske podplate. Sakovič.

Šolstvo v Prekmurji.

Namen toga članka je nepri-
stranski pravičen odgovor dati na
dve notici „Murske Straže“. V 19.
številki 8. maja pod naslovom „Prek-
mursko učitelstvo“ je napisano več
neresnic. V toj stoji, ka so ljudje za-
dovolni, da se slovenski vči. To je
isina. Na Dolenskom, šteroga nareče
najbliže stoji k književnoj slovenščini,
so vnogi veseli pouki v književnoj
slovenščini, a velika večina Prekmur-
cov pa li zahteva, naj se v našem
domaćem prekmurskom jeziku včijo
vsi predmeti poleg njeh pa tudi knji-
ževna slovenščina v takšoj meri, ka
na konci šolskih let jo obvlada po-
polnoma naše dete tak v pisavi kak
v guči. To je pravična in čedno zah-
teva Prekmurcov, štero je višji šolski
sosvet že itak odobrio i či se bo v
začetki novoga šolskoga leta upošte-
vala, bo hasnila samo državi zato, ka
prirodi zadovoljnost prebivalstva,
včenjej decé pa ne bo škodila.

Nikak ne obstane trditev „Murske
Straže“ da se ljudstvo ne toži na tisto
učitelstvo, štero je prišlo iz Slove-
nije. Istina, so med njimi jako dobri,
s šterimi je ljudstvo popolnoma zado-
voljno a so med njimi tudi takši,
na štere ljudstvo grozno mrzi zavolo
njihovoga protiverskoga držanja. Te
dosta več škodijo državnoj misli, kak
domači mažaronski, zato ka ljudstvo
naše se drži te pravične sodbe: če što
Boga ne poštüje, ki je najvéksi gos-
pod, je zavüpanja srčnoga i poštü-
vanja ne vreden.

Nadaljna trditev, lista da so med
sprejetimi prekmurškimi učitelji v ve-
ćini skoz in skoz mažarskoga miš-
ljenja, v toj meri ne odgovarja res-
nici. Žalibog so, ki sprejmejo od
države plačo i vendar se ne pobrigaja
tak za njeni hasek kak bi dužni bili,
je istina. Ali ka bi v većini bili tei i
ka bi naravnost proti državi delali
(skoz in skoz mažarskoga mišljenja
bili) se ne sme trditi i se ne more
posvedočiti. Nikak ne zagovarjamo
krivcov i odložno zahtevamo naj slo-
venske države učiteo Slovenec bo
ne samo v šoli nego i zvuina njé i
ešče v familiji, vendar ne dopustimo
to, da bi se pod plaščom „domoljübjä“

podpirala nepoštenost i preganjala poštenost. Mejmo potrpljenje, či šteri učiteo kakše vogrskje pesmi, štere neso protidržavne dajo gorpraviti i na slovensko predstavljati ali či v svojoj familiji poleg slovenščine tudi vogrski guči, naj njegova deca jezika ne pozabi. Zato ga nemoremo obsoditi. Lehko je kritizirati tistim, ki majo okoli 30.000 kr. plače na leto pa nešteri z med njih delajo menje kak nešteri prekmurški učitelje, šteri majo komaj po njihove plače pa niti teliko ne.

Ešče ednok, mejmo potrpljenje povsod, gde količkaj dobre volje najdemo i na poštenost nalefimo. Nepoštenjake pa bičajmo so Slovenci ali Mažaroni.

Murska Straža v 29. štef. od jul 17. pod naslovom Murska Sobota veselo naznanja, ka so Vidov den junija 28. na državnoj pëtrazrednici deca zaistino v narodnom duihi obhajala z lepimi igricami i deklamacijami. Mi se tomi iz srca veselimo i se učiteljstvu zahvalimo za njegov trüd. Slovenska deca slovenska naj bo v duihi i jeziki. Nikak pa ne odobravamo raznih napadov, štere se pod tov noticov skrivajo. Ka je Sobota ne bila tak okinčena kak člankar žele, je ne kriv g. Puš, nego tisto staro mišljenje, štero nahitroma ne zbrise iz src prebivalstva vsa policija, nego samo pomirljivo sporazumljenje.

Ka sta g. dekan in g. katehet ne prišla na slavnost čeravno sta bila povabljeniva, bi samo te smeli obsoditi, če sta to iz protidržavnoga namena včinola, ka bi se pa moglo posvedočiti i či sta nej bila zadržaniva od drugih svojih duhovniških dužnosti. Čüdno se nam zdi, ka se samo duhovniki napadajo, ka so ne prišli na slavnost, drugim pa ki so ne duhovniki, člankar milostivno odpusti nevedležitev.

Kak spada pod té glas napad na kotrige šolskoga sosveta, je ne mogoče inači razložiti kak da pisec teh vrstic sovraži krščansko misleče ljudi i predvsem duhovnike i išče povsod priliko, da bi je brsno, čeravno je brsanje nerazumnoga bitja jakost, Zaistina lüšno smo se zasmejali trditvi, ka je protidržavi naša zahteva, naj se učiteljstvo v šoli ne briga ne za sokolstvo ne za orlovstvo nego naj vči predpisano telovadbo; s tem se naimre pripomore za složnost in mir pri mladini ka je pa največše važnosti za državo. O čedna glavica i to bi proti državi bilo? Te po tistih nešetih mestah Jugoslavije, kje nepoznajo naraščajov se vsi moro zobešiti, ár so protidržavni! Kakše norije more trositi med svet, ki nešče krščanske pravice poznati.

Pisca teh vrstic je proti konci nikaj strašno svadilo. Z rokami i nogami se brani proti prekmurščini,

— sezná da je nevé, se brani proti napovedanom i štrajki šolske mladine — nevípa pa povedati, ka je štrajk napovedan zavolo nekrščanskoga mišljenja učitelov i ka sosvet žele naj idejo iz Prekmurja samo protiverski učitelje, pridejo pa naj krščansko misleči. To zadnje nepozabite gospod pisec, sosvet zahteva enoglasno naj pridejo slovenski učitelje, ki krščansko mislijo zato ka primas državno misel samo tei moro v trditi takši pa, kak ste vi, naj odidejo. Jako se motite, gospod pisec, gda s celim svojim žučom pišete i naznanjate prekmurskoj duhovščini i učiteljstvu; „zapomljite zaenkrat za vselej tú sino mi gospodarji naš rod in naši kralji“. Odgovorimo vam enoglasno vsi: vi ste prišlek i ne naš gospodar. Vi bi gospodar samo radi bili, zato zahtevate pët plügov grofovskje zemljë za sêbe i vsakoga vam ednakoga učitelja, ka bi se tem ležej norca delali iz vervajočega Prekmurca na tistoj zemlji, štero bi sirmak on mogo dobiti. Povemo vam odkrito: „Ne brüsite si zob naprej, skomino dobite“.

Na opazko urednikovo pa odgovorimo, ka ne samo v sosveti, nego niti v državi nema mesta, ki proti državi rova, ali to se posvedočiti more.

Glasi.

Velika slavnost orlovskoga tabora se v prihodnjih štef. v. Novin bo popisala.

Naročnikom Novin naznanjamo, da do 1. Septembra bodo Novine vrejüvali g. Berden Andraš, kaplan v D. Lendavi. Vsi rokopisi, oglasi, spremembe pri pošiljanji lista naj se njim naznanijo.

Učitelje prekmurški odidejo te dni na en mesečni tečaj v Ljubljano, ka se dobro slovenski navčijo.

Augusta 8. v Gornjo Radgono! Pred poldnom ob 9. bo veliko spravišče zavolo Radgone i naših severnih mej, zavolo mostov i železnice. Entetnoj komisijo šče slovensko ljudstvo pokazati, ka je Radgona slovenska. Prekmurci v Radgono té den!

Misijonarje, sinovje sv. Vincencija so po boji razrüšeno hižo v Mirni pri Gorici prevzeli. Superior je postao vlč. g. Klančnik. — Za kratek čas odprejo novo hišo v Grobljah na Kranjskom, kam pride 5 duhovnikov i 6 bratov.

Naša vlada je odstopila. Pogajanja se vršijo za novo.

Vogrsko. Nova vlada pod ministerskim predsednikom grofom Teleky je začela svoje delo. Vlada je na krščanskom fundamenti.

Brez dovoljenja občine zedne v drugo odávati ne smemo zrnja, máthe itd. smemo pa z dovoljenjom občine tržiti vsakomi tržci, ki má pravico tržiti.

Shod za krščanski tisk so meli Bunjevci v Subotici (Szabadka) na šteroga je telko ljudi vküpprivrelo, ka Subotičke Novine veselo pišejo, ka je Subotica celomi sveti naznanila, ka je krščansko katoličanski varaš. Na tom spravišči so odločili sledëće: 1) pozdravijo vsa krščanska zdrüženja v Jugoslaviji i se pridružijo tistim, ki s cele moči delajo za razvijanje krščanskoga tiska; 2) drugi protestirajo proti vsakoj nepostavnoj cenzuri i zahtevajo slobodo tiska; 3) nedopüstitjo, da bi se cerkev preganjala posebno ne dopüstitjo, da bi se krščanski navuk iz škole pregnao; 4) nedopüstitjo, da bi se pri volitvah krajšale pravice duhovnikom i učitelom.

Dolenski plivanuš. G. Klekl Jožef, mlajši, je ešče izda zaprt. Sodilga bodo zavolo tistih nedužnih članok, štere je v Novinah objavio, kda je ešče urednik Novin bio, i s šterimi je nikomi nekše krivice ne včino. Té članke, kak pri čüjemo, predstavlja na mažarsko dr. Cifrák, sobočki fiškališ. Té gospod, ki je bio eden največših sovražnikov našega naroda i naše krščanske vere kak zagriženi prostozidar; té gospod, šteri si je v Prekmurji spravio lepo palačo i meo dober zasluž, plačüje vse to z tov žalostnov hvalov: 1) ka pripravlja pot k obsojenji ednoga nedužnoga človeka; 2) ka toži na mađarsko vladu zavedne Slovence, tostran demarkacijske črte in neprilike dela s svojimi krivičnimi tožbami Slovenčom prek meje tüdi. — Dolenski plivanuš je meo posel prek meje kajti njegova fara séga prek mejë; po posli je prišeo v Monošter, tü ga je dao zgrabiti Horvat Pavel bivši sobočki okrajni glavár (föszol-gabiró) izroči, ga je vojaštvi, štero ga je nesmileno mantralo i odpelalo v vozo, v šteroj šče dnesden ječi. — Horvat je znamkar za to dao Klekla zgrabiti, gda ga je obrvim tam prek varao, ka je on Horvat vsakiva dva tjedna smeo v Soboto priti na obisk? — Dr. Cifrák znankar tüdi, zato dela proti našim zavednim ljudem, ka večkrat dobi dovoljenje, da sme priti v Soboto domo? Pred kratkim smo ga vidili doma. Naše ljudi zapi- raju prek mejë v Somboteli, Egersegi, sovražniki naše države najhüjši hujskači pa prosto hodijo prek mejë i torijo vsakovrstne laži, s šterimi podirajo državno miseo. Naznanjamo našoj oblasti, da so tak Mađari kak Prekmurci, šteri so si prek mejë zvolili krüh šteri pridejo večkrat domo i razširjajo po vesnicah glase, šteri ljudstvo vznemirjajo in njemi državo odürjavlejo. Oblast ségni vmes i napravi red.

Na afrikanski misijone je poslala družba roznoga venca z drugimi verniki vkup z D. Lendave 600 K.

Prle kak je Nj. kr. Visokost predstolonaslednik Aleksander zapušto Slovenijo, se je blagovolo etak izraziti: „Kratko prebivanje, štero niti celé tri dni nej trpelo, mi je dalo zadosta prilike, da se v stalnom i neprestanom stiki z vsemi sloji (strani) uverim (močno verjem), ka se slovenski del našega naroda narodnoga jedinjenja nikaj menje ne oklepa, kak pa drugiva dva dela (Srb i Horvat.) Zvün Ljubljane sem z zadovolnostjov obiskao neštera sosedna mesta pa Maribor i vsepovsedi se mi je tisti veličasten vtis, nakeliko je to sploh bilo mogoče, ešče poglubo. Pristrčne i tople manifestacije (slávnosfi) v Sloveniji so mi šle prav do srca i v srci mi bodo ostale. Težko zapuščam to krasno deželó i krepki rodoljubni slovenski narod z živov želov, da páli pridem i nagostci prihajam med Svoje drage Slovence.“

Kraljevičova odlikovanja (kittintetés) v Sloveniji. Aleksander kraljevič je podelo ljubljanskomi knezoškofi dr. Jeglič Bonaventura — Antoni i dr. Brejc Janki, predsedniki deželne vlade red svetoga Save I. razreda, ravniteli ljubljanskoga vseučelišča pa II. razreda; izmed Orlov so dobili odlikovanje, Pirc Jožef, predsednik, koga v Prekmurji že dobro poznamo, red sv. Save VI. razreda, Kržana Pavel i Hvale Jože, pa V. r.

Dari na Afrikanski misijone. Na krst poganske decé, šterim so z ednim krstno ime dali, so darovali po 25 kr. eti: Celjske romarice, Kelenc Marija, Mesarič Kata, Beltinci, Kelenc Magda, D. Bistrica, Kolarič Martin,

Trnje, Horvat Kata, Trnje, Tkalec Kata G. Bistrica, Ftičar Štefan, Hotiza, Kreslin Marija, D. Bistrica, Krampač Kata z Žižkov, na štiri pogančke 100 kr; Zadravec Treza z Trnja na krst pogančka 25 kr. in 5 kr. na podporo prvejšega krščenca. Na misijone so dali: Pétek Janoš z Beltinec 5 kr; Horvat Jožef z Bratonec 20 kr. Rebrica Mihael z Lipovec 10 kr; Zver Bara z Nedelice 10 kr; Kozar Mihael z Satahovec 40 kr; Gibičar Jozefa z Gederovec na krst Jozefe 30 kr. Penezi odposlani Klaverovoj družbi julija 10.

Kraja. V Velkoi Polani so črensovski orožniki odkrili veliko tatvino. Pri Knaus Ivani je odnešena bila obleko v približno 100 jezero koron vrednosti. Najšli so to vkradjeno blago pri Hozjan Stefana hiži. Te je ovado, da so že dugši čas hodili cigani spat v njegovo hižo. Zadnjič so bili fokovski. Z temi cigani je mela ta nesrečna, pomilüvanja vredna hiža zveze i kradnola. Celo familijo so odegнали orožniki zvün ednoga, šteri je odskočo. Cigani so tüdi spovjušli.

Na Martinišče so darüvali dühovniki, ki so se zbrali pri zlatoi meši vl. g. Meško Martina, pleb. svet. pri Kapeli 740 K. Zaistino zlata srca so bila pri zlatoi meši tüdi v Prekmurji dobro poznána dobra g. plebanoša, zlatomešnika. Srčna hvala vsem, slavljenci pa „duga, srečna leta“.

Zlato mešo do služili v Veržeji g. pleb. Janžekovič Lovrenc, aug. 10.

Vožnja na železnici bo odsehmao 100% dragša.

Najnovije.

Naša prejša vlada, štera je odstopila, se bo znova osnovala z malimi spremembami. — Kukorice 40 jezero vagonov je dovoljeno iz naše države izvažati. V Prekmurji iz edne občine v drugo je ne dovoljeno voziti brez dovoljenja pismenoga zrnje, stvari, meso, olij, zlat, srebro, železo vuno, melo, konoplje, len, grah, krumpiš, med, cukar, kože, premog (štajnkol), sodo. Ki nema dovoljenja od občine, se njemi blágo zapleni (vkraj vzeme). Dovoljeno nam je pa vse té reči, márho i zrnje zato tüdi prek Müre voziti po celoi Jugoslaviji. — Ki šče v Ameriko iti, mora meti potni list s slikov (fotografijov) i sam ga prinesti v amerianski konzulat v Belgrad. Občina mora na potni list zapisati i spečatom potrditi, da dovoli potüvanje. Dečki pod 16 let stari, dekile pod 21 let stare so ne dužni iti na konzulat, pa tüdi ne potrebüjejo posebnoga potnoga lista, nego z starišmi vred se na ednoga spišejo. Vsi moro meti zvüntoga svedočanstvo od policije kakšega obnašanja so i kak so vojaštvo prišlüžili. Edno fotografijo obdrži konzul, zato naj si vsaki dve poskrbi. — **Primicijo** g. Bakana so jezeri obiskali. Manuduktor novomešnika so bili g. Stuchly, prefekt z Veržeja, predgar pa Klekl Jožef vp. pl. okoli 20 mešnikov i klerikov je počastilo novomešnika. — **Izjava.** Kolenko Ferenc iz G. Bistrice naznanjam Amerikancom, da sem peneze poslane zterjao i z interešom vred vložo v Črensovsko posojilnico v 3100 K vrednosti.

Podlistek.

Kraljevičov govor v Ljubljani.

V soboto 26. m. jun. je pri slavnostnoj večerji v Ljubljani držao kraljevič Aleksander sledéči govor:

„Gospoda!“ Vstanimo za trenotek in zahvalimo Njemi, ki deli pravico med ljudstvi in narodi na zemlji, da nam je v svojem nezmernom smiljenji podelo veliko srečo, da smo pobrateni slobodni mogli vkup priti v toj hiži pri tom stoli, da tüd tü odličimo naše narodno zjedinenje.

Slovenec, Horvat i Srb so tüdi do denéšnjega dne živeli kak bratje; naša skoro 15. stoletna zgodovina ne pozna ne ene borbe med našimi tremi enakopravnimi plemeni. Samo ka smo toga našega pobratimstva do dnes nismo mogli niti nismo smeli javno povedati, ar je toga ne dopüstila tüja sila. Naš troimeni, ali enodušni narod je slednjič sprevidó, da je njegova

rešitev samo v popolnom edinstvi, i s pomočjov naših zaveznikov i prijatelov, največ pa svojov odločnostjov i s svojim silnim trüdom je vrgeo iz sebe tüji jarem ednok za vsikdar in se zjedino v našo kraljevino, trdno odločen, da svoje edinstvo in svobodo oskrbljava in čuva bole, nego vse na sveti.

V velikoi in težkoi borbi za obstanek so naši Slovenci mogli vzdržavati brezprimerne trüde ves čas, od kdaj so prišli v te kraje. Vi, bratje moji, ste stali skoz punih 15 stoletij na mrtvoj straži za našo skupno brambo pred najhujšimi napadalci. V tom dugom časi ste bili prisiljeni popuščati od svoje dedovine stopaj za stopajom ali vaš sovražnik je meo pri tom ljute borbe i velike zgübe kak napadalec. V tom neprestanom boji je Vaša odporna sila neprestano rasla. Ojačila se je posebno te, kda so Vaši predniki prišli do jasne zavesti, da je Vaše in naše narodno rešenje v spo-

razumi i slogi z Vašimi brati Horvati i Srbi.

Tak je prišlo, da so Kopitar i Miklošič, Prešeren i Gregorič bili med prvimi boritelji jugoslovenske misli, da je naglo preminuli Krek zmislo program našega narodnoga edinstva sredi germanskoga Beča, na veliko iznenadenje Europe i to v najbolje kritičnom hipi svetovne vojske. Svetovni aeropag (zbor), ki bi mogeó, kak je svečano obljübo, zajamčiti svobodo malim narodom i jih v pravicah zenačiti velikim, ne bio pravičen proti nam, najmenje pa proti Vam, Slovenci. Dopüsto je, da ostane pod tujim jarmom velki del naših najboljših bratov. Pod tem jarmom ostane do zdaj še tüdi znaten del Srbov i Hrvatov, ali razmerom največ Slovincov. Ta krivica pa ne more dugo vstati. Zato nam jamči podobna preteklost drugih delov našega naroda.

(Dale.)

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom

(nasproti cerkve)

Dolnja Lendava.

Priporača svojo veliko zalogo različnoga tkaninskega blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, kaper, satene, belo platno, cajge za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drugo špecerejsko blago.

V zalogi galic, ličje, mašinsko olje, cement v lagvah po 200 kg., vse po najnižjih dnevnih cenah.

Točna podvorba.

Zmerne cene.

Mastin

primešaj krmi; vsaki teden edno prgiščo, če se pa dava kak nadomestilo za krmo, te 2 prgišči. 5 zavojčkov Mastina, prahů za krmljenje zdrave, debele živine, za stvarbo belic i mleka, zadostuje za 6 mesecov za vsako živinče. Dobo je največje premije v Londoni, Parizi, Rimi, Beči. Na jezere gospodarov ga hvali i znova kupuje. Zatevaj ga pri lekarnari (apotekari) ali pri trgovci, vsaki ga lahko prosto odava. Ali pa piši **lekarni Trnkoci v Ljubljani**, Kranjsko, po 5 zavojčkov. Košta 30 K 50 fil. z poštninov.

Mršavost (krlavost)

srbeščico, kraste, lišaje, vniči pri človeki mast proti mršavosti. Brez dišeca i ne maže perila. 1 lonček za edno osebo s poštninov 12 K 50 fil. pri **lekarni Trnkoci, Ljubljana**.

Franc Seršen, trgovec v Ljutomeri pri cerkvi ma zmirom veliko izbiro lepoga i močnoga blaga za moške i ženske obleke, štere odava po najzmernejših cenah. Što šče meti lepo i trpežno blago po zmernih cenah naj ide k Seršeni v Ljutomer.

Tisk: E Balkanji Dolnja Lendava

Pazite! Odprla „Državna posredovalnica“ se je valnica za delo“ v

M. Soboti. Vsi, ki potrebujete delavce, ali vsi, ki iščete delo, se zglasite pri toj posredovalnici v Soboti v Cifrakovoji hiži poleg rk. cerkvi. Prekmurci, pazite! Tü najdete taki delo i jelo! Ne de vam trbelo več brez krüha i služa hoditi, poiščite gor to priliko prehasnovito, priglasite se pri posredovalnici.

Voditeo

Keréc Franc Prekmurec.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posreduje (pomaga kupiti) pri kupili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico kupüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v zadružnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podružnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podružnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.